

Děkuji za pozvání a za skvělou organizaci. Netušil jsem, že se bude jednat o tak velkou událost. Předpokládal jsem spíše něco „domácího“ charakteru. Ale vidím, že jde o velmi dobře připravený program, a doufám, že budu na patřičné úrovni.

Jsem psycholog, pocházím z Baskicka na severu Španělska. Teď žiji v Itálii. Jako psycholog jsem pracoval v různých prostředích, učil jsem na univerzitě, ale především jsem působil v oblasti terapie. V posledních letech od roku 2005 do 2015 jsem žil v Bilbao v Baskicku, pracoval jsem v tamní diecézi, komplexní, komplikované případy v diecézi - jak se seminaristy a kněžími, tak řeholníky i některými manželskými dvojicemi, věřícími, kteří žádali diecézi o pomoc - posílali ke mně. Pracoval jsem s těmito lidmi a setkal jsem se s různými komplikovanými situacemi. Byla to ale pěkná práce. Potom jsem začal pracovat – i trochu předtím – s Hnutím fokoláre, s lidmi z Hnutí fokoláre a nakonec mě požádali, abych šel do Loppiana v Itálii, kde je centrum Hnutí fokoláre, abych tam pracoval výlučně s lidmi patřícími do Hnutí fokoláre. Teď asi téměř dva roky jsem v Loppianu.

Téma genderové ideologie je tématem, na němž jsem začal pracovat již před mnoha lety na začátku roku 2000, protože tato ideologie začala velmi silně pronikat do Španělska. Pozoroval jsem divné věci, trochu nesprávné, ani vědecky nebyly správné a chtěl jsem vědět víc a začal jsem se informovat, studovat. Našel jsem mnoho zajímavých informací. Jako první věc jsem napsal malý článek pro časopis Nové město ve Španělsku a dostal jsem řadu ohlasů, řadu otázek, mnoho lidí chtělo vědět víc. Byl jsem pozván na národní kongres ve Španělsku na toto téma, a někdo, kdo si přečetl můj článek, mě pozval, a tak jsem se tím začal zabývat do větší hloubky. Španělsko je považováno za jednu z evropských zemí, která je nejdále v aplikaci genderové ideologie. Takže začneme, abychom trochu pochopili, co je to genderová ideologie.

Genderová ideologie

Používá se anglický termín gender, ale správnější překlad by byl rodová ideologie. Vybral jsem některé texty jednoho španělského autora, univerzitního profesora, je to osoba velmi schopná, studoval do hloubky toto téma, je také advokát, jmenuje se Jesús Trillo-Figueroa. Když hovoří o ideologii, říká: „Ideologie vytváří politickou teorii a praxi ve službě nějaké revoluční myšlenky.“ Je to teorie i praxe a jsou ve službě čehosi revolučního, co má změnit situaci. A jaká je ta revoluční příčina? Je to získání moci, aby bylo možné změnit společnost a ovládat ji v souladu s teoretickým modelem předběžně stanoveným pro ideologii samotnou. Ideologie předpokládá, že uchvátí moc, aby dokázala proměnit společnost ve funkci toho, co hlásá. Ideologie lze považovat za určitý teoretický celek, který nemá pravý vědecký základ. Vychází z určitých principů, které nejsou vědecké. Můžeme uvést nějaké typické ideologie, jako je marxismus, nacismus nebo fašismus, které vycházejí z myšlenek, které nejsou pravdivé, nikdy se o nich nediskutuje, ale inspirují celý životní styl, způsob konání a především zákony, které vnucují ze shora. Nelze jít proti nim, protože se staly zákonem. Tady je další citát Jesùse Trillo-Figueroa: „Ideologie určuje a předem determinuje skutečnost. Věci nejsou takové, jaké jsou, ale jsou takové, jaké chceme, aby byly.“ Vychází se stále z toho: já chci, aby věci byly takto, a tedy konám jako kdyby tomu tak bylo. Nikdy se to nezpochybňuje. To je ten princip. „Proto ideologie deformuje realitu do té míry, že vyžaduje, aby se věda přizpůsobila jejím ideologickým předpokladům, i když pro to, aby to dokázala, musí znásilňovat výsledky vědeckých důkazů, anebo je skrývat.“ To platí pro celou marxistickou teorii, v historii marxismu se vyšlo z určitého faktu a ten se aplikoval. Stejně tak rasová teorie, vyšla z určitého názoru a ten se aplikoval. Nikdy se nešlo do hloubky na vědecké úrovni, aby se ukázalo, zda jsou výchozí myšlenky pravdivé nebo ne, to nikoho nezajímalo. A snaha

byla dokonce manipulovat vědu. A k tomu dochází i v genderové ideologii. Utopie, kterou hlásá genderová ideologie, je ustanovení společnosti hédonismu, protože předpokládá, že lidské bytosti mohou dosáhnout štěstí v realizaci svých sexuálních přání bez morální, právní nebo dokonce tělesné hranice. A zároveň hlásá, že rajska společnost, kterou už tušíme, bude postupně stále lepší v té míře, v níž se bude lidská rasa zlepšovat skrze eugeniku, skrze kontrolu porodnosti a skrze potlačení sexuálních rozdílů. To jasně říká genderová ideologie.

Ve skutečnosti genderová ideologie zahrnuje mnoho dalších nefeministických hnutí. Protože se hovoří o radikálním feminizmu, ve skutečnosti vznikla z radikálního feminizmu, ale patří tam i jiná hnutí, nejen feministická. Došlo to až tak daleko, že feministky, pravé feministky říkají: „Přijmout genderovou ideologii je pro feminizmu určitý druh sebevraždy.“ Feministky nesouhlasí s genderovou ideologií, říkají, že ničí feminizmu, ničí ženskost. Proto je třeba dávat pozor. Mnozí zaměňují genderovou ideologii s feminizmem. Myslí si, že všechno, co říká genderová ideologie, je správné, protože brání ženu před kulturním mužským šovinizmem, převahou mužů. Ale to není pravda v souvislosti s radikálním feminizmem, genderovým feminizmem, genderovou ideologií. Je to pravda v případě tzv. rovnostářského feminizmu, někteří ho nazývají francouzský feminizmu, protože měl velkou sílu ve Francii. Je to feminizmu, který hlásá, že muži a ženy mají stejnou hodnotu a musí být vnímáni na stejné úrovni, ale přitom si udržet své charakteristiky. Ženy mají být ženami, muži mají být muži a mají spolupracovat, aby společnost stále více brala v úvahu ženské charakteristiky i v organizaci společnosti.

Avšak genderová ideologie vychází z postoje dialektického, marxistického, to znamená muž je utlačovatelem, žena je utlačovaná proletářka. Čili žena musí bojovat proti muži, je to vyhlášená válka ženy proti muži. Vycházejí z tohoto principu, který je dědictvím marxismu. A mnohé ženy, které začínají s genderovou ideologií, to hájí. Můžeme hovořit o Simone Beauvoire, jedné z prvních, potom také o slavném francouzském filozofovi Michel Foucaultovi, kteří velmi silně hájí myšlenku střetu, boje ženy proti muži. Vliv této myšlenky v kultuře, která převládá v naší společnosti, je rozhodující. Její vliv je mnohem větší, než si myslíme. Genderová ideologie vykonává despotickou úlohu v kulturní hegemonii, která ovládá veřejné myšlení a názory na Západě srze takzvané politicky korektní myšlení. Dosáhli toho, že genderová ideologie je považovaná za něco univerzálního, co všichni přijímají a je to něco pozitivního. A kdo je proti tomu, stojí mimo. Nemůžeme diskutovat o principech genderové ideologie, protože člověk se automaticky dostává mimo. Genderová ideologie nepřijímá dialog. Buď ty přijímáš to, co oni říkají, nebo jsi mimo. Oni se pohybují ze shora, předkládají zákony. Já jsem ze Španělska a mohu říci, že ve Španělsku je to hrozné. Všechny zákony, které se na této úrovni přijímají, jsou tak silné, že nyní už je povinné učit ve školách principy genderové ideologie. Pro malé děti od tří let výše jsou povinné určité učebnice a katolické školy, které je nechtějí přijmout, nedostanou subvence, jsou ohroženy, protože jim odeberou subvence. Určité asociace, sdružení, loby – lgbd nebo gayské loby – jsou pověřeny tím, aby principy genderové ideologie učili ve škole. Přicházejí do škol vyučovat tyto principy. To je aktuální situace ve Španělsku. Není to nějaká futuristická záležitost nebo science fiction, ale ve Španělsku už tomu tak je. Na rozdíl od ostatních totalitních hnutí v dějinách lidstva zamýšlí tato ideologie proniknout do myšlení individua, aby dokázala přirozenou formou změnit způsob jeho chování ve společnosti. Genderová ideologie se snaží prosadit totalitním způsobem prostřednictvím uplatňování absolutní moci zvláště na nadnárodní úrovni. Odtud pak chce vstupovat do různých národů a států ovládnutím propagačních prostředků a prostřednictvím kultury. Důkazy, jež to dokumentují, jsou skutečně zdrcující. To říká jeden univerzitní profesor z Argentiny,

Jorge Scala, který napsal velmi zajímavou knihu o tom, jak pracuje genderová ideologie. Genderová ideologie pracuje prostřednictvím mezinárodních institucí, především v OSN je velmi silná. Na pekingském setkání v roce 1995 začala pracovat silná loby v rámci OSN, aby vnucovala všem zemím genderovou ideologii.

Uvedme jeden příklad. Před týdnem v Baskicku, v mé vlasti, požádali jednu trans genderovou organizaci, aby udělala reklamní kampaň ve všech městech Baskicka ve prospěch trans genderu, to znamená pro přijetí trans genderu jako něčeho normálního. Připravili tyto plakáty, před týdnem. Vidíte ten plakát? Jsou tam čtyři děti. Dvě menší jsou děvčátka, je to zřejmě z pohlavních orgánů, ale jedno vypadá jako děvčátko s dlouhými vlasy a druhé jako chlapeček s krátkými vlasy. Druhá dvojice jsou naopak chlapci a jeden vypadá jako děvčátko s dlouhými vlasy a druhý jako chlapec. Pod obrázkem je španělsky a baskicky napsáno: „Existují děvčátka s penisem a chlapci s vaginou. Jak jednoduché.“ To se objevilo ve městech na různých místech. Před dvěma dny mi fotku plakátu poslal jeden přítel z Bilbaa a napsal: „Podívej, co nám dali do městských autobusů.“ To jen abych vám ukázal, jaká je skutečnost. Kdo vyrobil ty plakáty? Jedna trans genderová asociace a rodiče trans genderových dětí. Byli požádáni, aby tu kampaň udělali a aby na to upozornili lidi, také děti. Potom existuje povinná učebnice ve všech školách v Baskicku, která předkládá tyto myšlenky a obrázky. Jak vidíte, je to táž myšlenka: existují děvčátka s penisem a chlapci s vaginou. To je obrázek z knihy, která je ve všech školách pro děti od tří do dvanácti let. A musí se podle toho učit. V této linii. A nikdo proti tomu nemůže nic říci. Jeden profesor proti tomu protestoval. Hovořil proti tomu s rodiči v katolické škole a stát se rozhodl, že jí odebere subvence, finanční podporu. To se stalo před měsícem, dvěma. Ve španělském tisku ještě ten spor pokračuje. Před dvěma dny jsem dostal další knihu, která se dostává do škol. Texty v PowerPointu jsou bohužel španělsky, protože jsem je nestihl přeložit. Příklad textu z učebnice: „Možná jsi někde slyšel podobné věty, ale jsou to lži. Tvrdí se v nich například:

1. *Organismus je mužský nebo ženský po celý život.* Ne, není tomu tak. Existují mnohé rostliny nebo zvířata, které mohou být někdy samčí, někdy samičí. (To se učí děti ve škole.)
2. *Muži jsou větší než ženy.* To není pravda. U mnoha druhů ryb jsou samičky větší než samci.
3. *Samičky rodí, samečkové ne.* To není pravda. Existují samičky, které vkládají vajíčka do vaku samečka a ten je potom dochová a porodí. Například mořský koník.
4. *Samičky a samečkové se fyzicky liší.* Ne, u některých druhů se zdají být zcela identické, totožné.
5. *Sameček má penis a samička produkuje mléko.* Ne, samičky hyeny mají stejné ústrojí jako penis u samečků a samečkové některých druhů netopýra mají prsní žlázy produkující mléko.
6. *Samečkové ovládají samičky.* Ne, u některých druhů samičky ovládají samečky. U jiných druhů se rozhodují oba dva, že se spáří.
7. *Samičky dávají přednost životu ve dvojicích, samečkové ne.* Ne, u některých druhů nechtějí ani samečkové ani samičky žít ve dvojici.

To jsou příklady, které jsem dostal před dvěma dny. Jsou z knihy, která se distribuovala do všech škol v Andalusii na jihu Španělska. Tuto knihu doprovází výstava s obrázky. To všechno bude putovat všemi andaluskými školami. Vysvětlovat to bude nějaký kolektiv gayů, kteří jsou pověřeni tím, aby to vysvětlovali všem dětem.

Dale O'Leary, velmi schopná osoba, napsala knihu Genderová agenda. Asi 15 nebo 20 let pracovala v OSN, sledovala celý proces fungování genderové ideologie, její pronikání do společnosti skrze všechny ty normy. Říká: „To, co je rozdílné, je pro genderové feministky nerovné. A to, co je nerovné,

je nespravedlivé. Závěr: muži i ženy musí být totožní, nesmí existovat žádný rozdíl.“ Sulamit Firestoneová, radikální feministka, říká: „Přirozené není nutně lidskou hodnotou. Lidstvo začalo předbíhat přírodu. Již nemůžeme dále obhajovat diskriminační systém tříd podle pohlaví na základě jejich přirozeného původu.“ Chápete? Příroda pro radikální feministky genderové ideologie nemá žádný význam. Důležité je, že pomocí vědy můžeme udělat z muže ženu a z ženy muže, co chceme. Učí se to i děti. Tato žena v jiné souvislosti uvádí velmi silné tvrzení: „S pomocí technologie, kterou dnes máme, bude zanedlouho možné odstranit mateřství. Matky už nebudou zapotřebí, budeme vytvářet děti v laboratoři. Matky nebudou zapotřebí. Mezi jiným dochází k závěru, že mateřství je kulturní konstrukt. Není to něco přirozeného. A to říkají klidně. Překvapující je, že nikdo na to nic neříká. Nikdo se proti tomu nestaví. A to opakují stále ve všech organizacích. V OSN se tyto myšlenky předkládají a snaží se je vnutit všem delegacím z celého světa. Kdo nejvíc podporuje tuto linii, jsou USA a Evropská unie. Zástupci těchto dvou institucí jsou spojeni s genderovou ideologií proti všem ostatním zemím a vnucují jim ji. Jedním z nejsilnějších hlasů v OSN, které odolávají tomuto tlaku, je Vatikán, potom některé Latinskoamerické a Africké země, dále muslimské země, které se staví proti tomu, aby se tato genderová ideologie vnucovala.

Genderová ideologie teď ovládá linie všech institucí OSN za podpory USA a EU. Usiluje o prosazení i do ostatních zemí pod silným tlakem, dokonce i ekonomickým tlakem. Chceš-li nějakou ekonomickou podporu od OSN, musíš podepsat prohlášení v duchu genderové ideologie nebo musíš přijímat zákony ve tvé zemi ve prospěch potratu, manželství gayů atd. To je skutečnost, v níž se nacházíme.

Tady je takové shrnutí toho, co říká genderová ideologie, potom o tom budeme hovořit podrobněji, abychom to všechno pochopili:

1. Ženy, které se rozhodnou věnovat se svým dětem a rodině, jsou kulturně odcizené a je třeba vychovávat děvčata tak, aby se takto nerozhodovala. Tohle říkají otevřeně. Je třeba vyhnout se tomu, aby se děvčata rozhodovala být matkami rodin.
2. Ve všech aktivitách musí být mezi muži a ženami rovnost, 50:50, a když tomu tak není, je to zřejmý signál, že existují chyby ve výchově, anebo v institucích dochází k diskriminaci. O'Leary uvádí jeden fakt z Univerzity v USA. Tato univerzita uplatňovala linii, která hájila rovnost, a byla obviněna z toho, že diskriminuje ženy vůči mužům. Jak je to možné? Ta univerzita byla překvapená, protože má velmi jasnou politiku rovnosti. Ano, na úrovni sportu. Jak to? My máme stejné všechno pro muže a pro ženy. Stejné monitory, stejné materiály, všechno je totožné. Jak to, že diskriminujeme? Jaký druh diskriminace? Obvinění spočívalo v tom: ano, ale je víc mužů než žen, kteří sportují. To znamená, že něco není v pořádku. Mělo by to být 50:50. Přišlo to k soudu a soudce rozhodl, že pokud nedokáží, aby bylo víc žen, které sportují, musí zmenšit počet mužů, kteří sportují. To není nějaká historka, nějaká anekdota, je to realita, je to tak skutečně, abyste viděli, jak silná je ta idea 50:50.
3. Pokud se ženy rozhodnou věnovat se přednostně dětem a rodině místo toho, aby šly pracovat mimo domov, bude nemožné dosáhnout parity a muži budou i nadále ovládat společnost. Proto je třeba převychovat ženy, aby se takto nerozhodovaly. To jsou jejich strategie.
4. Rodina je udržována především postavou matky, což způsobuje, že ona se nemůže stejně intenzivně tak jako muž věnovat práci mimo domov. A proto je rodina považována za kulturní

konstrukci, kterou je třeba odstranit. Rodinu je třeba odstranit, to je pro ně jasné, o tom nejsou pochybnosti. Říkají to otevřeně.

5. Žena musí mít stejný sexuální požitok a rozkoš jako muž. To vyžaduje, aby se přijímal potrat a všechny druhy antikoncepce. Sexuálního styk musí být svobodný na všech svých úrovních, podle sexuálních preferencí každého člověka. Všechny sexuální tendence musí být přijímány, každá se má považovat za rozdílný rod. Děti jsou vyzývány, aby do oblasti sexu začaly být uváděny co nejdříve, aby to co nejdříve vyzkoušely a tak objevily svůj vlastní rod, svůj vlastní gender. Ve Španělsku ve školách už tomu tak je. Desetiletým, jedenáctiletým říkají, musíte to zakusit, vyzkoušet, jaký je váš gender.
6. Pro změnu kulturní mentality v těchto oblastech je důležité, aby děti nebyly podřízeny svým rodičům, ale aby se samy rozhodovaly o tom, zda budou mít pohlavní styk, nebo s pomocí veřejných orgánů, které nejsou povinny sdělovat to rodičům, a to i kdyby se jednalo o mladistvé. Tyto veřejné orgány mohou zajišťovat dodávání antikoncepčních prostředků mladistvým a usnadnit potrat, aniž by se o tom rodiče dozvěděli. To je ve Španělsku zákon. Jsou centra, která dávají pilulku „den poté“ dětem, které ji chtějí, i když jsou nezletilé. A není žádná kontrola, je to hrozné. Jsou mladiství, kteří stále chodí pro tu pilulku a fyzické účinky jsou hrozné. Není žádná kontrola, orgány nejsou povinny něco hlásit rodičům. A mohou také prosazovat potrat u mladistvých, aniž by o tom rodiče věděli. A to je legální ve Španělsku.
7. Předpokládá se, vyžaduje se, aby si děti mohly užívat sexu neomezeně, a bez morálního dozoru rodičů. Proto v některých zemích, jako například ve Španělsku, byl až do nedávna legální věk pro pohlavní styk 13 let. 13letá dívka mohla mít pohlavní styk s dospělým, nebylo to považováno za pedofilii nebo pederastii. Je to její právo. Jeden případ měl velký mediální dopad. Jedno děvče po takovém styku spáchalo sebevraždu a to vzbudilo velký rozruch ve Španělsku. Různé skupiny podporující život se daly do pohybu a dosáhly toho, že se věková hranice zvýšila na 16 let. Rodiče nemohli zabránit, aby jejich 13letá dcera měla sexuální styk s dospělým. Nemohli dělat nic. Byla svobodná, to děvče mělo svobodu se rozhodnout a rodiče tomu nemohli zabránit. I ve Španělsku, 16-17letá může jít na potrat bez souhlasu rodičů, aniž by to rodiče věděli. To je ve Španělsku zákon. Chtěl jsem vám ukázat ty diapozitivy, abyste viděli, jak funguje genderová ideologie.

Můžeme hovořit o tom, odkud pochází, odkud se rodí genderová ideologie. Řeknu vám některé poznámky, které jsem si tady udělal, abychom to pochopili.

Nejprve je třeba pochopit, odkud pochází slovo gender. Slovo gender bylo poprvé použito v kontextu takzvaného studia ženy. Vznikla z podnětu radikálního feminismu, hlavně ve Spojených státech amerických. Na všech univerzitách v USA vznikla oddělení, která se věnovala tomuto studiu ženy. Toto studium se velmi rozšířilo jednak v USA, ale i v Evropě a odtud se začala rodit myšlenka, která se už nevěnovala studiu ženy, ale feminismu genderového charakteru. Odkud pochází tato myšlenka? O genderu poprvé hovořil jeden psychiatr, Američan, lékař, který hájil myšlenku, názor, že chování, způsob jednání muže či ženy jsou odlišné, ale tento rozdíl vyplývá výlučně z výchovy. Nepřijímal fakt, že by na to, zda je někdo muž nebo žena, měl mít vliv nějaký vrozený prvek. Hájil to velmi silně. Začal hovořit o genderu jako o souboru jednání, chování muže nebo ženy, ale kterému se naučil, tato schopnost není vrozená. A spojoval to potom se vším. Pro vědeckou komunitu to bylo zajímavé, protože ne všechny rozdíly mezi jednáním muže a ženy nejsou vrozené, ale získají se výchovou, vzděláním, vlivem společnosti. Proto slovo gender mohlo obsahovat určitý kulturní aspekt jednání

muže a ženy. A tak se začal tento termín používat v antropologii i v jiných vědeckých oblastech, protože zaujal pozornost. Říkám vám to jen proto, že když se potom začala radikalizovat tato ideologie, začala se používat proto, aby se mohlo tvrdit, že všechny rozdíly v jednání muže nebo ženy jsou kulturního charakteru, všechny rozdíly. A tak genderová ideologové tvrdí, aniž by se styděli, že pohlavní orgány mužské anebo ženské jsou jediným rozdílem mezi mužem a ženou. Všechno ostatní je naučené. Tvrdí dokonce, že i mateřství. Sami chápeme, že je to tvrzení, které je odtrženo od vědeckého poznání. Oni jsou přitom zcela klidní. Ideologie gender v mnohých zemích je již evidentní, jako například ve Španělsku. Je mnoho hnutí, která pracují v jeho prospěch, vznikají zákony. Osvobodit se od ideologie genderu znamená jít proti zákonu. Například ve Španělsku byli čtyři biskupové obžalováni a byli i předvoláni k soudu, protože se postavili proti této ideologii. Osobně velmi dobře znám jednu psycholožku, která velmi pomáhá homosexuálům, kteří se chtějí změnit. Zažalovali kvůli této práci. Hrozí jí nebezpečí, že ztratí licenci psycholožky, a zároveň jí udělili pokutu ve výši 45 000,- euro. A to kvůli lidem, kteří se na ni obrátili s prosbou o pomoc. Ale je to proti španělskému zákonu. Ve Španělsku nesmíš pomoci homosexuálovi ke změně, i když tě o to prosí. Je to zákonem zakázané. Co se týče ideologie gender, mnohokrát o tom hovořil i papež František. Teoretici genderové ideologie to nechtějí připustit, ale je to tak. Papež František v Amoris Laetitia, v post synodálním dokumentu o rodině v č. 56, můžete si to tam najít sami, uvádí: *„Další výzva vyvstává v různých formách ideologie obecně zvané ‚gender‘, která popírá přirozenou rozdílnost mezi mužem a ženou a jejich vzájemnost. Vykresluje pohlavně nerozlišenou společnost a vyprazdňuje antropologický základ rodiny. Tato ideologie zavádí výchovné projekty a legislativní usměrnění, jež prosazují identitu osob a citovou intimitu v naprosté oprostěnosti od biologické rozdílnosti mezi mužem a ženou. Lidská identita se ponechává na individuální volbě, jež se může časem i měnit.“*⁴⁵ Je zneklidňující, že některé ideologie tohoto typu si nárokují odpovědi na určité, někdy pochopitelné aspirace, snaží se prosadit jako uniformní myšlení, které má ovlivňovat také výchovu dětí.“ To píše papež v dokumentu Amoris Laetitia. Vidí jasně, co znamená teorie gender, papež to formuluje velmi jasně. Je důležité to pochopit, protože jsem viděl, že v některých prostředích se na ty, kteří hovoří o nebezpečí této teorie, pohlíží jako na lidi, kteří šíří zbytečnou paniku. Říkají jim, ale jdi... Někteří zase zaměňují genderovou ideologii za feminismus, který usiluje o rovnost. To není pravda. Je to mnohem vážnější. Dnes se například ve všech oficiálních španělských dokumentech neptají na pohlaví, ale na rod. A v rubrice rod můžeš napsat, co chceš. Ještě před dvěma třemi lety se hovořilo o 30-35 druzích genderu. Teď se hovoří o tom, že je jich více než 70. Proč? Protože ztotožnili gender, rod, se sexuální tendencí. Existuje gender pro všechno, pro všechny ty zvrhlosti, každá taková věc je novým genderem. Musíte si představit, že ideologie gender, všichni ideologové této ideologie hájí pohlavní styk dospělých s dětmi. A nazývají to mezigenerační vztahy, aby nehovořili o pederastii a pedofilii. Podporují je. To jsou věci, které přijímají jako něco přirozeného. Společnost se ale staví velmi proti pohlavnímu styku dětí, nezletilých s dospělými. Ale když čteš jejich texty, říkají to jasně. Jejich dokumenty to vyjadřují velmi otevřeně.

Když se ještě vrátím do historie, můžeme říci, že slovo genderová ideologie vystoupila do popředí hlavně na známém setkání OSN v roce 1995 v Pekingu. Bylo to poprvé, kdy se toto slovo uvedlo, a nikdo nevěděl, o čem je řeč. Bylo tam více aktivistů genderové ideologie na vysoké úrovni, např. poslankyně amerického kongresu nebo bývalá prezidentka Finska. Tito aktivisté se na tomto prvním setkání snažili o to, aby všichni delegáti přijali dokument o genderové ideologii. Mnozí nevěděli, o čem se jedná. A tak se optali: „O čem to hovoříte?“ A ta americká kongresmanka říká: „Termín gender vznikl, aby se odlišil od slova pohlaví. Vyjadřuje myšlenku, že úloha muže a ženy jsou sociálními konstrukty.“

Nehovoří o tom, že jsou společenskými konstrukty částečně. Ne. Jsou to společenské konstrukty. Tečka. Jsou takové, neexistuje nic jiného. Mohli bychom podrobněji hovořit o tom, co tvrdí, protože existuje množství textů v této linii. A je to velmi jasná linie, nepřipouští žádné pochybnosti. A skutečně vnucují tyto zákony ve Španělsku i v dalších severoevropských zemích a ve Spojených státech. Dokonce i v americkém Kongrese se nedávno vedla debata o tom, zda zakázat nebo ne terapii homosexuálů. Snažili se vytvořit zákon, který by zakazoval pomáhat homosexuálům. Psycholog, který by to chtěl udělat, se dopouští zločinu, za který může být odsouzen.

Existuje prvek typický pro gender, i když gender obsahuje mnoho prvků: podporují potrat, antikoncepci všeho druhu, absolutní volnost sexu, samozřejmě bezpodmínečné přijetí homosexuálních manželství, to vše bez jakýchkoli hranic, adopci dětí homosexuálními páry atd. Zajímavé je, že v těchto skupinách lobbingu se spojují nejen s feministkami, ale i se skupinami, které se obávají jakéhosi přemnožení lidstva, například neomalthusiánské skupiny, které se obávají, že lidstva je příliš mnoho, i ty sledují tento směr, protože se tak počet obyvatel na zemi zmenší. Potrat, pilulka, homosexualita sníží počet obyvatel, sníží se riziko přelidnění. Existují další skupiny, jako lobby gay, které jdou tímž směrem, dále neo-marxistické skupiny i další skupiny různých ideologií, které se připojily a prosazují, podporují genderovou ideologii.

Můžeme se pustit do ověřování toho, co je vědeckého na tom, co hlásá genderová ideologie. Vycházejí z principů, o nichž nechtějí vědět, co o tom říká věda. Tím, že popírají přírodu, negují i vědu. Ale nedávno, před pár lety, byla v Norsku provedena studie. Norsko je považováno za zemi, kde platí největší rovnost mezi muži a ženami. Na jedné univerzitě v Oslo v roce 2009 vypracovali studii (Kamil Smejder???) , která vycházela z průzkumu souboru 50 000 studentů na celém světě. Byl to velmi dobře provedený průzkum, studenti pocházeli ze 40 různých zemí. Odpovídali na sérii otázek: co by rádi studovali, co mají rádi, jak se rozhodují o profesi... Dospěli k tomu, co pak nazvali norským paradoxem. Proč? Protože se ukázalo, že Norsko, země s největší rovností, je jednou ze zemí, kde volba profese u mužů a u žen je jasně odlišná. Téměř všechny ženy si volí určitý druh profese a téměř všichni muži si volí určitý druh profese. Velmi se liší. Zatímco v některých chudých afrických zemích je to téměř stejné, co se týče rozhodnutí mezi technickým studiem a humanitárním směrem. V Norsku s naprostou rovností výchovy je obrovský rozdíl mezi volbou profese. To bylo velmi překvapující, protože to je zcela v protikladu s genderovou ideologií. Televizní moderátor se chtěl v jednom populárním televizním vysílání tomuto tématu věnovat. Připravil reportáž, kterou najdete i na internetu. Je to velmi sympatické. Dělá rozhovor s představiteli výzkumného centra genderové ideologie, které dotuje vláda. Ptá se jich na výsledek studie, jak je možné, že k tomu došlo. Pracovníci centra neumí odpovědět. Odpovídali vyhýbavě: „Ale víte, jak to je. Ještě se pokračuje v klasické výchově dětí, chlapců a děvčat.“ Moderátor říká: „Dobře, ale vidíte, že existují studie, které uvádějí, že existují vrozené rozdíly mezi chlapci a děvčaty.“ Oni reagují: „Ne, ne, ne, to jsou studie, které jsou překonané, staré věci. Dnes už je nikdo neuznává.“ Ale on se chtěl přesvědčit o tom, o jaké studium se jedná. Jel do Spojených států, Anglie a navštívil některé vědce - i v Norsku - kteří se tomu věnují. Zjistil, že jsou to aktuální studie, velmi dobře provedené a velmi dobře přijímané. A natočil rozhovor s těmito vědeckými pracovníky. To co natočil, ukázal znovu těm genderovým ideologům. Ti na to neuměli reagovat, neměli vědecké argumenty. Proto dostal takovou odpověď od jedné badatelky: „Ale je třeba se ptát, proč se ti vědci tak angažují v tom, aby dokázali, že jako muži a ženy jsme odlišní. Na to je třeba se zaměřit.“ To byla její odpověď, kterou nafilmovali. Pořad se odvysílal v norské televizi. Závěr celé reportáže byl, že norská vláda stáhla podporu instituci pro studium

genderu, protože bylo evidentní, že nebyla seriózní, že nepostupovala vědecky. To byl závěr. To se stalo před dvěma třemi lety a můžeme to najít i na internetu v různých jazycích. Je to velmi zajímavé.

Jsou tam uvedeny další velmi zajímavé statistiky. Velmi pěkná je studie, kterou provedli na Univerzitě v Cambridgi v Anglii. Jennifer Connellan a další autoři tvrdí: „Víte, co je transsexuál. Některé děti nejsou vyhraněné. Chlapec se cítí být holčičkou. Je to psychologická záležitost. Ale termín intersexuální označuje to, co se kdysi označovalo jako hermafroditismus, a to jsou děti, které nemají dobře vyvinuté pohlavní orgány a v určitých případech se dokonce ani z chromozómů nedá určit, zda jde o chlapce nebo děvče. V těchto případech se jim snaží přiřadit určité pohlaví, protože je třeba dítě začít vychovávat buď jako děvče nebo jako chlapce. A v tomto smyslu se chtěli ujistit, že pohlaví, které se mu určí, bude co nejvíce odpovídat sklonům tohoto chlapce nebo děvčete. Existuje centrum pro určení pohlaví v případě těchto neurčitých případů. Dělají tam určitý experiment. Jsou to děti, které ještě ani nechodí, mají několik měsíců. Dají je do nějaké místnosti, kde vlevo jsou chlapecké hračky a vpravo dívčí. Chlapecké hračky jsou mechanické, pohyblivé předměty, dívčí jsou panenky, šatičky. Přivedou tam děti a sledují, co si vyberou, protože je to velmi důležitý prvek pro rozhodnutí, jakou výchovu pro dítě zvolit, zda bude vychovááno jako chlapec nebo děvče. Ukázalo se totiž, že mezi normálními dětmi tohoto věku všichni chlapci jdou k mechanickým hračkám a děvčátka jdou k dívčím hračkám. A to je v období, kdy je dětem jen několik měsíců.

Další velmi zajímavá studie byla provedena s několikadenními dětmi. Byly vloženy do kolébky, postýlky, na jedné straně je nějaká mechanická hračka a na druhé straně usměvavá tvář na fotografii. Ukázalo se, že chlapci se velkou většinou (více než 70%) dívají na mechanickou hračku, děvčátka (více než 70%) se dívají na tvář. Dětem je několik dní. Vědci, kteří se pustili do tohoto výzkumu, ukazují, že nejde o žádný kulturní vliv, protože děti mají několik dní. Je nemožné je kulturně ovlivnit. To, co vyplynulo z vědeckého studia mužského a ženského mozku, ukázalo, že žena je předurčena více pro vztahy, muž je zase více individualista, zaměřený na techniku, na novinky. A to je velmi jasné. Dnes jsou pro to i velmi zajímavé studie, protože jsou mnohé technické možnosti pro výzkum mužského a ženského mozku. U muže více funguje levá hemisféra, u ženy pravá. Levá hemisféra je více zodpovědná za racionální způsob uvažování, pravá část hemisféry spíše za emotivní reakce, a to podmiňuje jiný způsob myšlení. U ženy jsou více propojené obě hemisféry, u muže jsou mnohem více oddělené. To znamená, že muž má menší schopnost emotivně reagovat, protože se soustředí na logiku a emoce zůstává jakoby stranou jeho jednání, rozhodování. Zatímco u ženy ne. Vše je více propojené, logika a emoce se mísí, ženy jsou proto více schopné tyto dva prvky aplikovat. A to je velmi obohacující, protože emotivní informace je mnohem bohatší, přesahuje logiku, která často skutečnost redukuje. Intuice je schopná vidět dál. To neznamena, že intuice neobsahuje logiku. Ne že by intuice nebyla logická, ale nelze ji vyjádřit logicky, racionálně, protože je to intuitivní myšlenka. Chápeš, že to tak je, i když nevíš proč. Je zajímavé, že příspěvek ženy může být velmi velký, protože chápe věci, které přesahují určité logické elementy, které máme. Logika nemá prvky pro to, abychom skrze ni došli k intuici. Ale co hrozí ženě? To, že někdy nedokáže dobře rozlišit, co je logické a co je emotivní. Proto se může dopustit omylu a nechat se strhnout emocí a rozhodnout se špatně. Zatímco muži se to stane málokdy, protože muž dokáže oddělit emoce ve chvílích rozhodování a proto se méně dopouští omylu. Ale problém mužů je, že postrádají velmi mnoho informací, které by jim dala intuice. Proto je velmi důležitý dialog. Protože muž musí být obohacen ženskou intuicí, být pro ni otevřený, a žena zase musí být schopná rozlišit mezi tím, co je racionální a co je emotivní.

Ještě vám popíšu jeden případ, který mě před pár lety v Bilbao velmi pobavil. Jedna dívka přišla ke mně v depresi z toho, že ji opustil snoubenec. Byla to velmi schopná, skvělá dívka, která už pár let pracovala, ještě jí nebylo třicet let, 27, velmi hezká. Říká mi: „Víte, s mým přítelem jsme se po dvou třech letech rozešli, já jsem ho nechala.“ A ptám se: „Proč?“ Ona mi říká: „Dělal věci, které nesnáším. A tak jsem mu řekla: buď se změníš, anebo s tebou nechci být. A on mi řekl: podívej, je to na tobě, protože já se nechci změnit. To je tvůj problém.“ Začali o tom diskutovat, až nakonec řekla: „Dost, já to už dále nevládnou, rozejdeme se.“ Říkám: „Dobrá, je to logické rozhodnutí. On se nechce změnit, ty nesneseš tuto věc, tak je zbytečné, abyste pokračovali ve vztahu. Je to zbytečné, to nemůže skončit dobře.“ A ona říká: „Ano, ano, je to přesně tak. A tak jsme se rozhodli, že se na dva měsíce rozejdeme a potom to znovu zkusíme.“ A já se ptám: „Ale proč? Vždyť jsi právě řekla, že se on nechce změnit, ty to nesnášíš, proč jste si dali termín, že to po dvou měsících zkusíte znovu? Protože ani ty se nezměníš, ani on se po dvou měsících nezmění.“ A ona: „Ano, ale víte, máme se moc rádi.“ A já na to: „Co to má s tím společného, že se máte rádi?“ Ona se nedokázala logicky rozhodnout, protože její emotivní stránka byla velmi silná. A když jsem jí umožnil to pochopit, říká, máte pravdu, není to vůbec logické, abychom se k sobě ještě vrátili, ničemu to neposlouží, budeme znovu diskutovat o tomtéž. To byl maličký příklad, jak tomu někdy je. Existuje mnoho jiných vědeckých prvků, které bychom mohli prohloubit, co se týče rozdílu mezi mužem a ženou. Důležité ale je pochopit, že mnoho prvků je přirozeného charakteru. Jedna antropoložka, Američanka Peggy Reeves Sanday, dlouho žila v jediném kmeni s matriarchálním systémem, který existuje na světě. Je to kmen v Indonésii. A ona velmi jasně ukazuje, že antropologie se vždy mýlila, protože antropologie vždy tvrdila, že patriarchát a matriarchát jsou rovnocenné systémy, jen se vymění úlohy. Zatímco v patriarchátě dělá určité věci muž, v matriarchátu je dělá žena. To, co v matriarchátu dělá žena, to bude v patriarchátu dělat muž. Ale to vůbec není pravda, protože v tomto kmeni, který měl jednoznačně jen matriarchální systém, žena nekomanduje, nepřikazuje. Když se jich optáš, kdo tady přikazuje, jsou překvapeni. Otázka je zaskočí. Odpovědí: „Nikdo. Nikdo, všechno děláme společně.“ Proč? Protože v kultuře ženského charakteru se víc vyzdvihuje kolektivní aspekt, zatímco v mužské kultuře se víc zdůrazňuje hierarchie. A tak oni říkají: „Ne, v naší kultuře nikdo nepřikazuje.“ Je to kultura, která si velmi váží skupinu, spolupráci, vztahy. Její lidé jsou velmi mírumilovní, nejsou násilní, agresivní. Ale zajímavé je, že úlohy jsou stejné jako v jiných kulturách. Muž jde na lov, brání společnost, žena je doma, dělá domácí práce. Rozdíl je jen v tom, že žena má velký morální a společenský význam. Příjmení i dědictví se předává skrze ženu. Proto tato antropoložka říká: „Už nemůžeme hovořit o matriarchátu, protože ten prakticky neexistuje, protože to by znamenalo moc ženy, přikazování ze strany ženy. Tam to neexistuje. Existují patriarchální společnosti, to ano, ale matriarchální ne. Pouze zachovávají linii matky, jak tomu teď říkají. Jsou to kultury, které předávají dědictví a ostatní hodnoty prostřednictvím ženy. Je to rovnováha, kde obě hodnoty se scházejí na téže úrovni a společensky se uznávají. A to chybí západním společnostem. Feminismu se postupně podařilo udělat určité kroky, ale ještě hodně chybí. Problém je, že radikální feminismus prosazuje to, že žena se má stát mužem a muž se má stát ženou. Místo toho, aby zdůraznili společenský a morální význam ženy, snaží se o to, aby se žena stala mužem a ztratila svou ženskost. Je to patriarchalismus radikálního charakteru. A když bude pokračovat genderová ideologie, dojde to do bodu, kdy se zničí všechno ženské, ale také všechno mužské, protože nemá existovat nic, čím by se muž a žena lišili.“

A na závěr jedna anekdota. Jeden pán se prochází po ulici a vidí nějakou osobu, která jde okolo, a nedokáže určit, zda je to muž nebo žena. Dívá se na ni a hlasitě to komentuje: „To je neuvěřitelné, kde skončíme? Vždyť to už není možné.“ A jde okolo další člověk, přijde k němu a ptá se: „Co se

děje?“ On odpoví: „Co se děje... Podívejte se, podívejte se, vidíte tu osobu? Řekněte, je to muž nebo žena?“ Ten druhý člověk se na ni podívá: „To je jasné, to je žena.“ „Jak jste na to přišel?“ „Velmi jednoduše, to je moje dcera.“ „Ó, promiňte, nevěděl jsem, že jste její otec.“ „Ne, ne, já jsem její matka.“